

Geef ons heden.....

Nee - nee... verwacht u niet dat ik een theologische verhandeling ga houden over het Onze Vader. Een gebed dat in alle christelijke religies een belangrijke plaats inneemt. Omdat ik mezelf een eenvoudige pelgrim onderweg voel, die de heilige boeken slechts oppervlakkig kent, ga ik me niet aan dergelijke gedachtespinsels wagen. Ik heb weliswaar vanaf de oprichting les gehad van de eerwaarde paters van het Goese Sint Willibrordcollege, maar het godsdienstonderwijs was niet van dien aard dat ik dergelijke godgeleerde beschouwingen op u kan loslaten.

Het vervolg van deze hersenkronkels ligt ook niet in de theologische sfeer, maar echt en alleen in de sfeer van ons dagelijkse eten en drinken. En dat vat ik dan

samen in 'ons dagelijkse brood'.

In de maand augustus van dit 'jaar onzes heren 2018' werden we via radio, televisie en de geschreven pers bezig gehouden met eieren met een smetje. Het was een gekakel van jewelste over fiproniel, vergiftigde eieren, geruimde hoenders, gedupeerde kippenkwekers, vernietigde eieren miljoenschade en (levens)moede overheidsdienaren. De gebruikelijke komkommers van het nieuws werden vervangen door het getok over eieren met een miniem beetje vergif, waarvan je er gedurende een aantal weken achtereen dagelijks toch wel rond de dertig stuks moest verorberen wilde je bij de huisarts kunnen melden met de bewering dat je misschien wel eens een voedselvergiftiging zou kunnen hebben opgelopen. En allerlei hoog en minder hoog geleerde dames en heren spraken er over dat het allemaal 'een storm in een glaswater was', maar half Nederland liep zich wel af te vragen of ons voedsel nu eigenlijk wel veilig was.

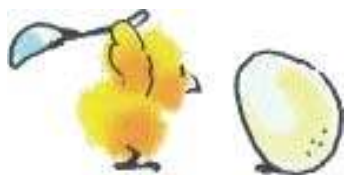
Kijk en dat laatste was eigenlijk de meest verstandige vraag die gesteld werd. Is ons voedsel eigenlijk wel veilig? Wat wordt er allemaal door de melk geroerd? Wat krijgen de runderen mogelijk allemaal aan minder gezonde middelen te slikken? Tast de zure regen de gewassen van ons dagelijks brood niet te veel aan? Hoe is met de hygiëne in bakkerijen, slagerijen, groentehallen, koel- en vriescellen en andere entrepots? Wat pikken de kippen allemaal wel op? En kunnen we kwiek en onbekommerd het hospitaal in voor een blindedarm- of liesbreukoperatie?

Is ons voedsel wel veilig? Je mag aannemen van wel, want deze wereldbol is vergeven van de controlerende instanties die over de veiligheid van ons dagelijkse brood waken. De laboratoria die zich daarmee bezighouden rijzen als paddenstoelen uit de grond. En met paddenstoelen moet je ook voorzichtig zijn, want er zitten daar nogal wat gifkickers tussen. Ieder groot of klein land heeft er wel een flink aantal binnen haar grenzen, die allemaal verkondigen dat zij de absolute veiligheid van onze dagelijkse kost kunnen garanderen. Ik zou daar mijn handen niet graag voor in het vuur durven steken, want het ligt er maar aan waarop een laboratorium controleert en wie de opdrachtgever voor een onderzoek is. En dat allemaal in de gedachte van 'Wiens brood men eet, diens woord men spreekt'. Dat kan betekenen dat het ene laboratorium zegt: 'deze koolrabi is veilig' en het andere zegt 'deze bloemkool is niet om te eten'. Wie moet ik dan, als eenvoudig burger van een land, vertrouwen? Is er iemand onder de kennismemers (m / v) van dit gespinsel die mij daarover 100% zekerheid kan verschaffen?

In dergelijke gevallen hebben de politici 'de ballen voor het inkoppen'. Ze trekken meteen de grote broek aan en gaan samen honderden vragen stellen aan allerlei ministers en / of staatssecretarissen in de diverse landen waardoor het gekakel niet van de lucht is en eisen dan met die grote broek aan dat 'de kwestie tot op de bodem moet worden uitgezocht en dat de onderste steen boven moet komen' En vooral 'wie uiteindelijk voor al dat gekakel en getok politiek verantwoordelijk is? Want als het enigszins mogelijk is moet 'barbertje natuurlijk hangen!'.

En als dan het parlementaire reces voorbij is, de dames en heren Kamerleden weer onder de Haagse stolp zijn teruggekeerd is de storm al weer over gewaaid en richten zij op een nieuwe levensbelangrijke kwestie waarover dan weer tot in het oneindige gekakeld kan worden. Tenminste, als er een minister of staatssecretaris is, die niet in demissionaire staat verkeert.

En wat doen wij nu in deze tijd van het tot ons nemen van pepernoren, taaipoppen, kerstkransjes en oliebolletjes? Ik stel voor: gewoon ons eitje blijven tikken, een eitje roeren of een uitsmijter zijn werk laten doen. Want een 'ei hoort erbij' Eet smakelijk.

Augustinus